

הראשונה וס' הדין ותחשבונו שהוציאה זה עתה הח' החלו הוכחים עיד שנוי-התקנות, כפי אשר הציע לפני האספה-הועד שנבחר לתכלית זו. הסעיף הראשון, אשר על פיתו תחדול הח' אהבת ציון... סהיות חברה גליצית לכר באשר עד הנה כיא תרדב, את חוג פעלה ככל מדינות אוסטריה ותקרא בשם אמרת, אהבת ציון להרחבת רעיון הישוב בכל מדינות אוסטריה, העיר וכו' רבים סאר, אשר השתתפו בו עורך העתון הזה מר י"ש פובס-קראקא, מר יוליוס הוכפלד-לכוב, דיר שאל רפאל לנדא-וויז, מר רוזסאריין-לאנסוט, דיר קורקס-לכוב, מר ס. ברקוביץ-קראקא. הראשון הוכיח נחיצות השנוי הזה, אשר מטנו תוצאות נכבדות לא רק לעתידות הח' כיא בשורת הראשונה להרחבת הרעיון הציוני, אשר במדינות סורבית, ביהם, אוסטריה השפלה וכו' טרם התפשט כראוי. ההצעה התקבלה כמעט פה אחד, וח' אהבת ציון תעסול מעתה להרחבת הרעיון הציוני בכל מדינות אוסטריה ביסוד ועדים (פיליאלען) בכל עיר. כן שנו עוד סעיפים שונים מתקנות הח'. אהבת ציון, אשר על פיהם תתרחב ותתגדל מעתה הח' אהבת ציון ביתר שאת ויותר עז. בשעה 8 בערב כלתה הישיבה הראשונה והנאספים נקראו לבוא לביה"כ הגדול של סרין אל החגיגה, אשר ח' בני-הנעורים, השחרי בטרנוב ערכה לכבוד האורחים, אשר באו אל העצרת הכללית. בראשונה עלה הבסתה עורך העתון הזה מר פובס וישוף סלים בשפת עבר עיר חין ערך הפצת ידיעת שפת עבר וקורות ישראל בקרב בני-הנעורים ויעיר בתוך יתר דבריו, אשר עשו רשם נסרין על הנאספים, כי להתנועה הלאומית, המסמחת עתה לב כל יהודי הנאמן לעמו, יהי תמיד תקף ועז, הוד והדר, אם בני-הנעורים, הדור הצעיר, תקוה-עמנו, יהגו בלסודי שפת קדשנו, ויה שבו וידברו בה, כי שפת עבר היא נפש עמנו, בת רק בה הושם רוח ישראל שאין לו כליון. אחרי מר פובס עלה הבסתה מר בוקסנברג וישיר שירים לאמים בשפת זרגון, אשר חבר בעצמו לכבוד תניגת השחרי ואשר הרנינו לב כל שומע. הדיר ש.ר. לנדא נשא מדברותיו עיד התנועה הלאומית ויבאר בטוב מעם ערך ידיעת קורות ישראל ודבריו יסיו ויעיר את בני השחרי לקבוע שעורים ללסודים כאלה. אחרי שירים ודיקלומציות שונות כלתה החגיגה-בששא, אשר נשא הדיר זאלץ עיד הציוניות והרגש הלאומי. אז הלכו רבים מן הנאספים אל המשתה, אשר נערך לכבוד האורחים בחדרי הח' איצי ואשר נמשך עד תצות הלילה. שם נשמעו מדברים עיד ענינים שונים וכלם פארו וירוסמו את השלום לרחוק ולקרובי. החכם הישיש מר יוליוס הוכפלד, אשר מדברותיו הצמינו תמיד בתבונן וצורתן, הרים כוס יין לחי' מנהיגי הציוניות הדיר הרצל, הדיר נורדא, הדיר גאססר והדיר זאלץ, והאחרון שתת להפרכת אמרות ישראל. המסיף הציוני הנודע מר אריה ליב טויבס הרים את כוסו להפרכת הדבור העברי, החי בפי מר פובס, והאחרון דבר לכבוד עמוד הח' אהבת ציון, סעוה וסשגבת, הדיר זאלץ, הדיר קורקס וטר ברקוביץ (בשפת עבר) דברו על הפרוד הסדומה אשר בין הציונים הסדיניים והמעשיים ויעירו, כי רק שונאי-ציון בראו את הפרוד ההוא להפריד בין הדבקים. עוד דברו האדונים קורין, שראסר, בינגשטוק ואחרים. — הישיבה השנית החלה ביום ר' בשעה התשיעית בבקר וכלתה — בהפסקת שתי שעות — בשעה 10¹/₂ בערב. עבודה רבה היתה עמוסה ביום הזה על שכם הנאספים, כמעט דטו כי היום לא יספיק לנסוד את כל הענינים השונים שעמדו על סדר היום, אך הודות להאחדות הנפלאה, אשר שוררה באספה, ולהשתדלות נשיאה הדיר זאלץ נגמרו כלם בכי טוב. מן ההחלטות הרבות, אשר החלטו בישיבת השנית, נזכיר בזה את הבאות הלאה, סבלי. העיר הפעם על ערכן הרב, בעוד אשר בגליון הבא נבאר כל אחת מהן לכל פרטיה. החלט: א) לכוון עוד בשנה הזאת קולוניה באהיק על יסוד השתתפות שלשים איש (קאלאניע) אויף גענאסענשאפטליכער באזיס, ב) להושיב באין חששם פשפחות מהעובדים האבדים אשר בבגריסלב ולהשתדל להסציא את הכסף הדרוש לזה בעת היתר קצרה; ג) ליסוד ח' עול-רגל, אשר תאורחה הראשונה פתח חבקר את אהיק עוד במשך השנה הזאת; ד) ליסוד אנרת למכירת אתרוני-איי באוסטריה תחת השנחת ראשו הח' איצי; ה) להעיר את מנסי החברה איצי בגליציה, כי עליהם להשתתף במפעלי הועד הסדיני לעניני הציוניות אשר בלבוב ולבוא לאספנותיו; ו) לשאל את הועד הפועל בוויין אם מטרת הח' אהבת ציון מתאימה

בלתי נעימים ולהחלטות בלתי מתאימות עם עקר הסמטה; אשר החברה הציבה לה. אולם לשמחתנו שגינו ברואה ואשר יגורנו לא בא: העצרת הכללית בהחלטותיה הנשגבות היתה חיוון יקר סאר, כי הוכיחה גלוי לכל, כי אין באסת ריב בין אחים והפרד בין הדבקים, הציונים הסדיניים והציונים המעשיים אחים הסה בדעה העקריה הנוגעת בתחית עסנו, וחלוקי-הדעות קלים הסה כל כך, עד כי נקל הוא להשוותם ולכטל את המושגים הסבלבלים, אם אך כל כתה הדע את אשר לפניה ולא העלים עינה מהסמטה הנוגעת בהצלחת כלל ישראל ואשרו. תחיסת הגליון הנכחי לא תתנו לדאבוננו היום, יום ח', לתאר בצבעים בחירים את גדל ערך העצרת הזאת ולהכביר סלים על הברכה הסרובה הצפונה בתוצאותיה לסמטה בכלל ולהרחבת הרעיון הציוני באוסטריה בפרט; בגליון הבא נוכיח זאת לקוראנו ונעסול לתת להם טושגנאמן מהעצרת הזאת, אשר תפוח רוח-חיים חדשים בקרב כל המהיוקים בח'. אהבת ציון ותרכש אליה לבות גואלים חדשים, כאשר יראה הקורא גם מהפרטים המעטים אשר נזכרים בזה.

* *

אל העצרה באו צירי רוב מניפי החברה אשר בעיר גליציה ובוקובינא, גם ציר טוין, סלבר חברי הח' אשר בטרנוב. האספה הראשונה החלה ביום ג' בשעה ר' אחר הצהרים. משהינשיא הח' הדיר זאלץ אחרי חוכירו בפתיחתו את הנשיא הנכבד של הח' הרהיג המנות פייבל שרייך וציל סבוהודרושאני, אשר הרבה לעסול להרחבת הרעיון הציוני, תאר מפעלי הח'. אהבת ציון טוים היות בה העצרת הכללית הראשונה עד כה וירום על הנס את יסוד המושבת. סתניס ועתידותיה הטובות, ויוכיח בסופתהים, בפקטים חיים וקמים, כי תודות לעסל הח' אהבת ציון התפשט בגליציה לא רק רעיון הישוב — הציוניות המעשית — כיא גם הרעיון הציוני — הציוניות הסדינית — בקרב היראים והחרדים לדבר ד', אחרי אשר מר טוואגר, קרא לפני הנאספים, פרטי כלי העצרה

(*) אסנם איש אחד נסה להפריע את המנוחה והאחדות, אשר העצרה תצמינה בהן באופן נעלה, אך עד מהרה שקל לסמרטתיה והכל על מקומו בא בשלום כבאראשונה: בראשות הישיבה השנית קם הדיר קורנתיור מיאסלו ויאמר לפגוע בכבוד הדיר ש.ר. לנדא טוין על לא חסם בכפו, לטעור במותו מקום, אך היישוב בראש שמעוה ולא ננחה לדבר, וכל הנאספים, וחברי הדיר ק, היתר קרובים כחוכם, התספרו ותתקצפו על מפריע המנוחה ועל הספריא בין אחים בלי שום סבה.

[Conference of the Ahavat Zion association in Tarnow, 1899](#)**This image refers to:**

<http://jgaliciabukovina.net/he/node/134807>**Source URL:**